

Hej Boo!

En liten berättelse om Studebakern får du här!

1948 föddes min äldsta bror efter 5 flickor. Min far hade vid varje flickfödelse köpt min mor ett smycke, men så kom då äntligen en son till familjen och ett smycke passade inte att ge. Det blev en bil med extra signal på rattstängeln som också flitigt användes när bilen närade sig hemmet. Den extra signalen kom också väl till pass vid utlandsresorna för att bli uppmärksammas i olika turor.

1950 åkte minna föräldrar, min äldsta syster och en farbror och faster till Rom och Neapel.

1952 för minna föräldrar plus farbror och faster till Genève i Schweiz.

Faren som hade skivklädsel fick tygklädsel, varför vet jag inte, men det satt på ändå

1885 vi övertog bilen 1981.

1953 dog min far och bilen blev en stannerbil som användes mellan Sundsvall och stannarhuset på Björköns, så vår som resor till "Vausö" utanför Strängnäs där vi alla flickor åt konfirmerade. Vid de resorna var vi alla 7 stycken, min mor vid ratteen och ibland en moster och någons kompis med. Hur vi rymdes? Ja, vi satt flera fram och flera bak. Alla vuxna och barn hade specialsydda mössor med örulappar.

1955 deltog bilen i Fornius Dagsfirande. Bilen kläddes med fisknät fylld av blommor. Vid ratteen satt min mor och som snövit var en barnficka från Tyskland i min mors brudklämning och vi sju barn var klädda som dvärgar och vi satt alla 7 på cab-overdagejt.

När vi flickor fick körkort blev bilen en "dams-bil". Den kördes under åren 1957-63 mellan olika danslogar mellan Söderhamne & Länåsved

Vi var flickor och vi rustade bilen på så sätt att vi glödde tylla på olja, vi bara tråkade och körde.

1963-1970 stod bilen i garage. Min äldsta bror som fick bilen 1970 lät bilen få en genomgång på verkstad.

1981 dog min bror och han hade testamenterat den till våra 2 döttrar. Värdet sattes till 10.000 kr och jag köpte bilen av minna munderliga bror.

Alla förkromade delar förstoides i den vullsvand som min bror dog i.

Nu köpte vi ett arbete. Fyrtio av snuffelt och golvklädrel gjordes av Hamnagnus Sadelmakers. Omlackering och smörjning av läderklädrel.

De förstoida kromade delarna skickades till Eskilstuna och totalt förstoida lätades <sup>benyttas</sup> för

skroten i Österström.

En dukhög äldre man gjorde bilen köduglig och vi köide den ett par gånger men vägen av oss hade det nåda utrustet. Den fick stå i vårt garage på Björkå och så kom du och tog den till Östhammar. Tack för det. Du är rätt man för bilen.

Hälsningar

Maria o Arne

PS Jag har en bok på engelska som heter Studebaker av Richard M. Langworth men den är tung och dyr så när vi någon gång passerar tar jag med den till dig.